Lukas Fleischhacker

FOUR AS TWO

La inspiració d'aquesta peça va arribar després d'escoltar un enregistrament del músic Paco de Lúcia. El que em va cridar l'atenció va ser la vivacitat rítmica de la seva música tant com la passió mostrada pel conjunt a l'hora de tocar flamenc. Durant molt de temps aquest ritme, aquesta imatge no em va sortir del cap, sabia que havia de fer alguna cosa, però no sabia per on començar. Va ser llavors quan vaig decidir afegir aquesta idea al treball proposat a la classe de música de Camara. L'arquetip de l'obra passa per una obra composta per quatre veus que pot ser interpretada per dos o quatre músics, sempre mantenint la naturalesa de l'obra.

Inspirades en la música flamenca, les dues veus més serioses toquen un ostinato de tercines els accents del qual indiquen una variació rítmica de l'anomenada Solea de Bulerias. Les dues veus restants toquen una melodia "lliure" en mode frigià (mode característic de la música flamenca). Primera vegada, sona la veu més forta i la segona vegada sona la veu més greu. La primera part de l'obra acaba amb una típica "Cadència andalusa" (se suposa que el flamenc va néixer en aquesta regió) que consta dels següents acords: iv/III/bII/I. En la segona part de l'obra, les dues veus més serioses continuen tocant el seu ostinato fins a arribar al final de la peça en pp. No obstant això, les altres dues veus completen l'obra per tal d'oferir a l'espectador una paleta de colors diferent respecte al que vam veure a la primera part.

Notes del compositor: Abans que l'intèrpret comenci l'obra, heu de tenir en compte algunes coses:

La veu #1 i la veu #4 sonen en el primer i segon temps de repetició, respectivament;

Les *appogiaturas* de la veu #1 (brúixola núm. 5, per exemple), es toquen en el temps i l'accentuació està en el següent mínim;

Totes les articulacions s'han d'interpretar tal com està escrit perquè sense elles la peça perd la seva essència;

Finalment, la brúixola 13-16 de la veu #1 es pot reproduir de la següent manera:

• Vents de fusta: amb el moviment de claus auxiliars per crear una petita afinació;

• Vents metàl·lics: Amb la llengua, evitar el pas de l'aire fent del so una mena de nota fantasma;
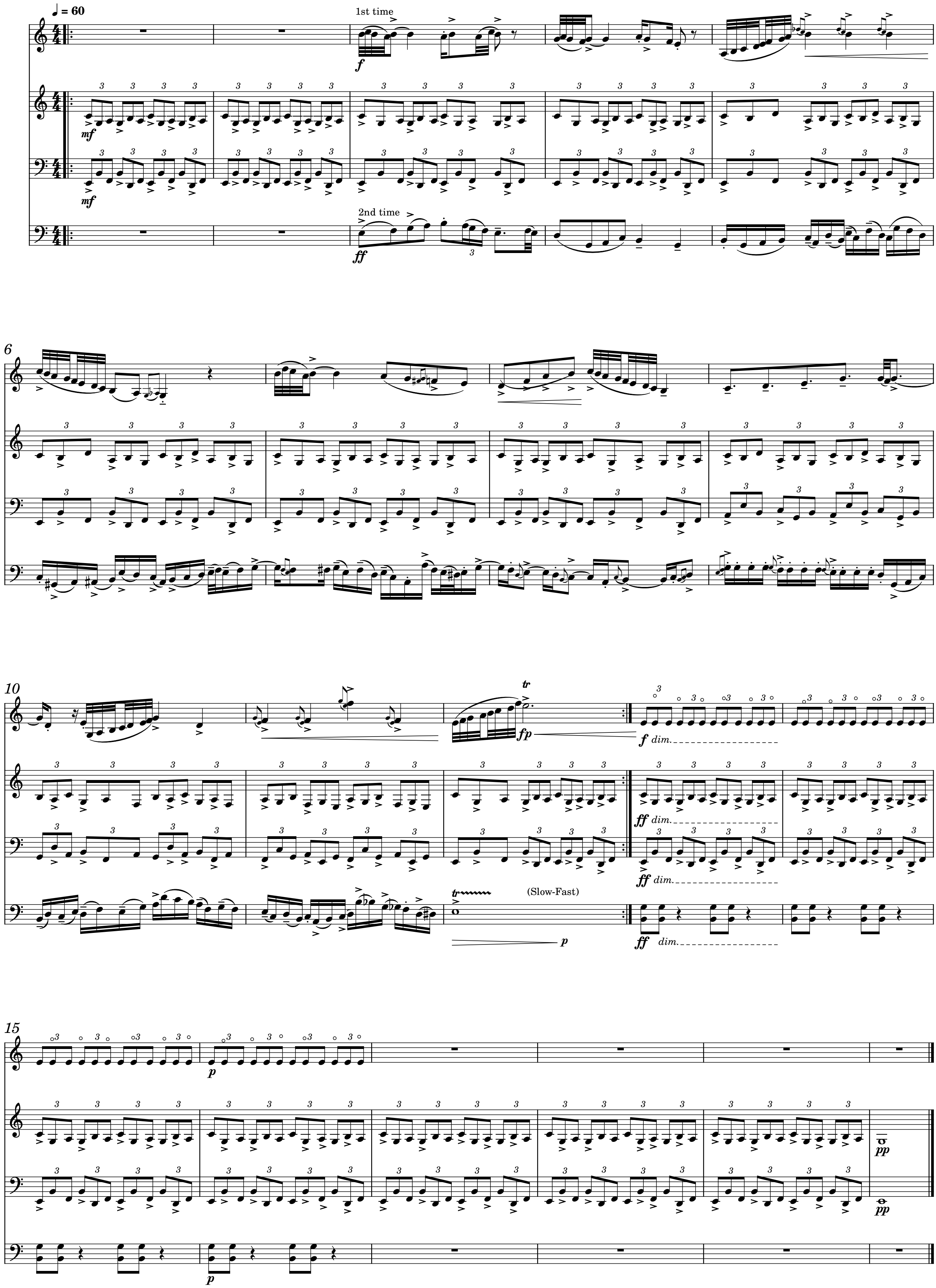
• Cordes: El mateix concepte d'instruments de vent de llautó, però, per fer la nota fantasma, hauria de trepitjar la corda amb pressió mitjana en lloc de preassegurar alta creant una mena de so més silenciat;

• Percursió: Quan el cercle apareix per sobre de la nota, interpreteu-lo per silenciar-se amb la mà;

• Veu: Per silenciar la nota amb el cercle de dalt, el cantant ha de tocar la llengua fins a la part superior de la boca. Alternant entre aquesta posició i la posició normal, el músic també podrà crear un efecte de nota fantasma;
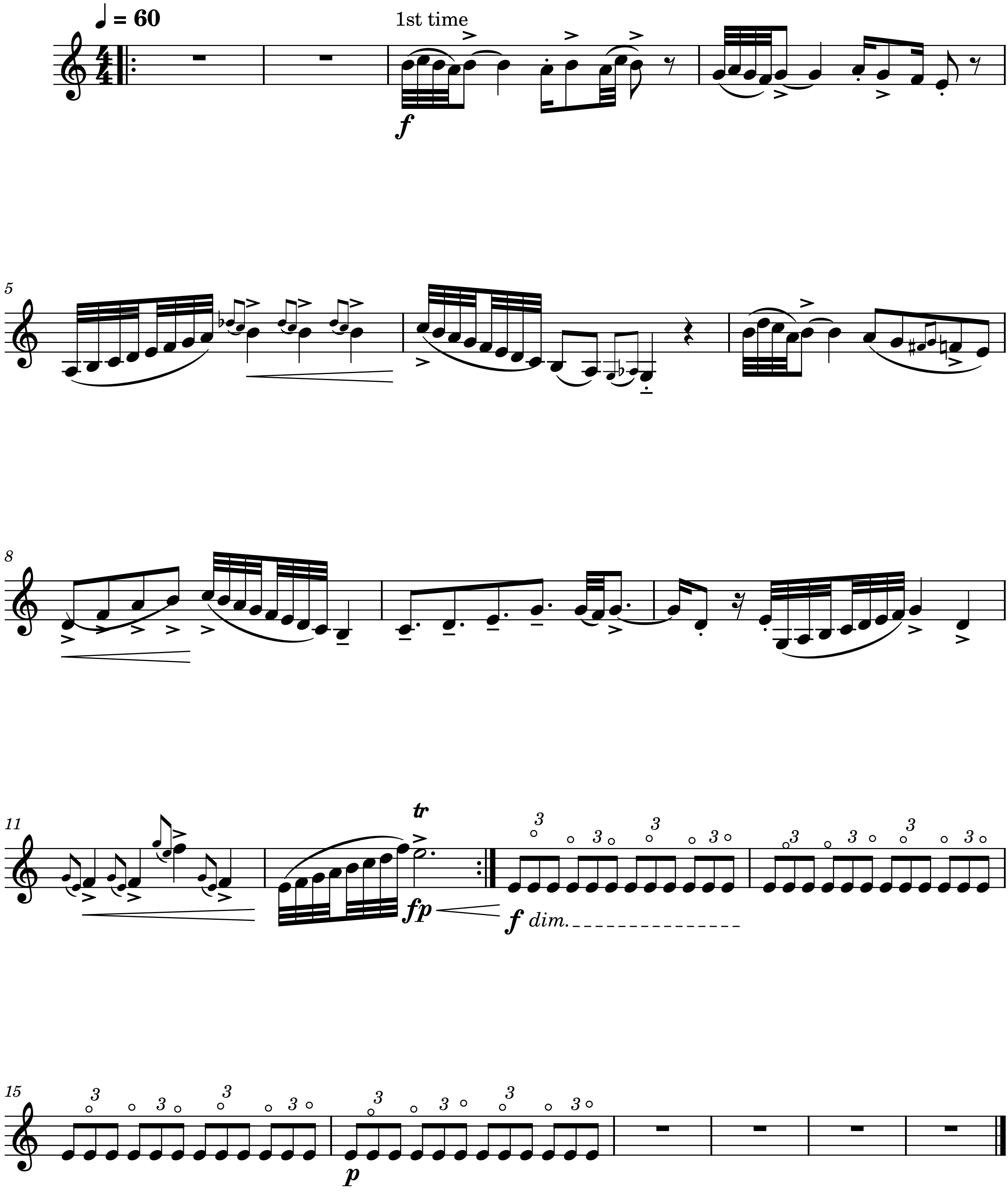
Four as Two

Lukas Fleischhacker

Four as Two
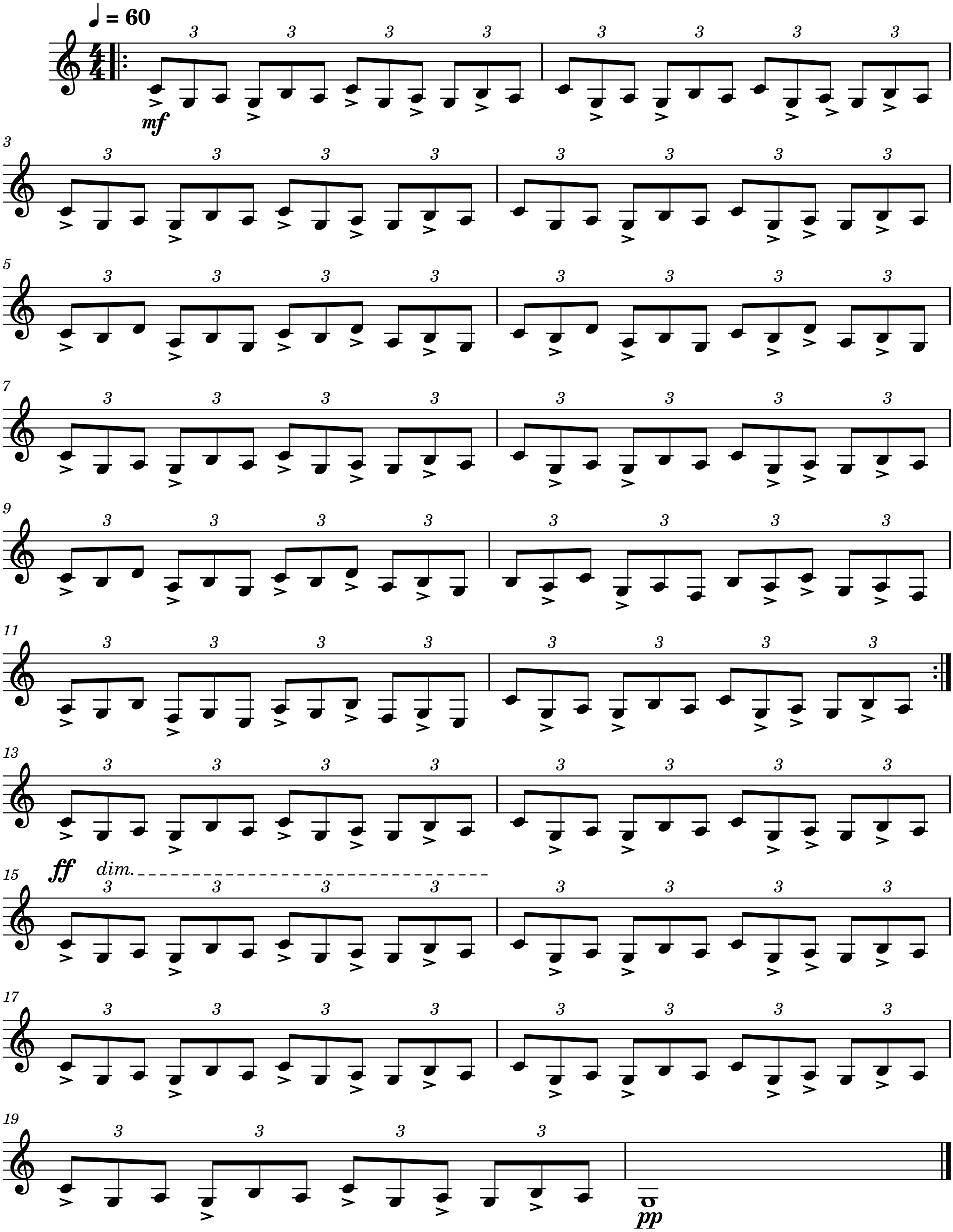
Lukas Fleischhacker

Four as Two

Voice nº2
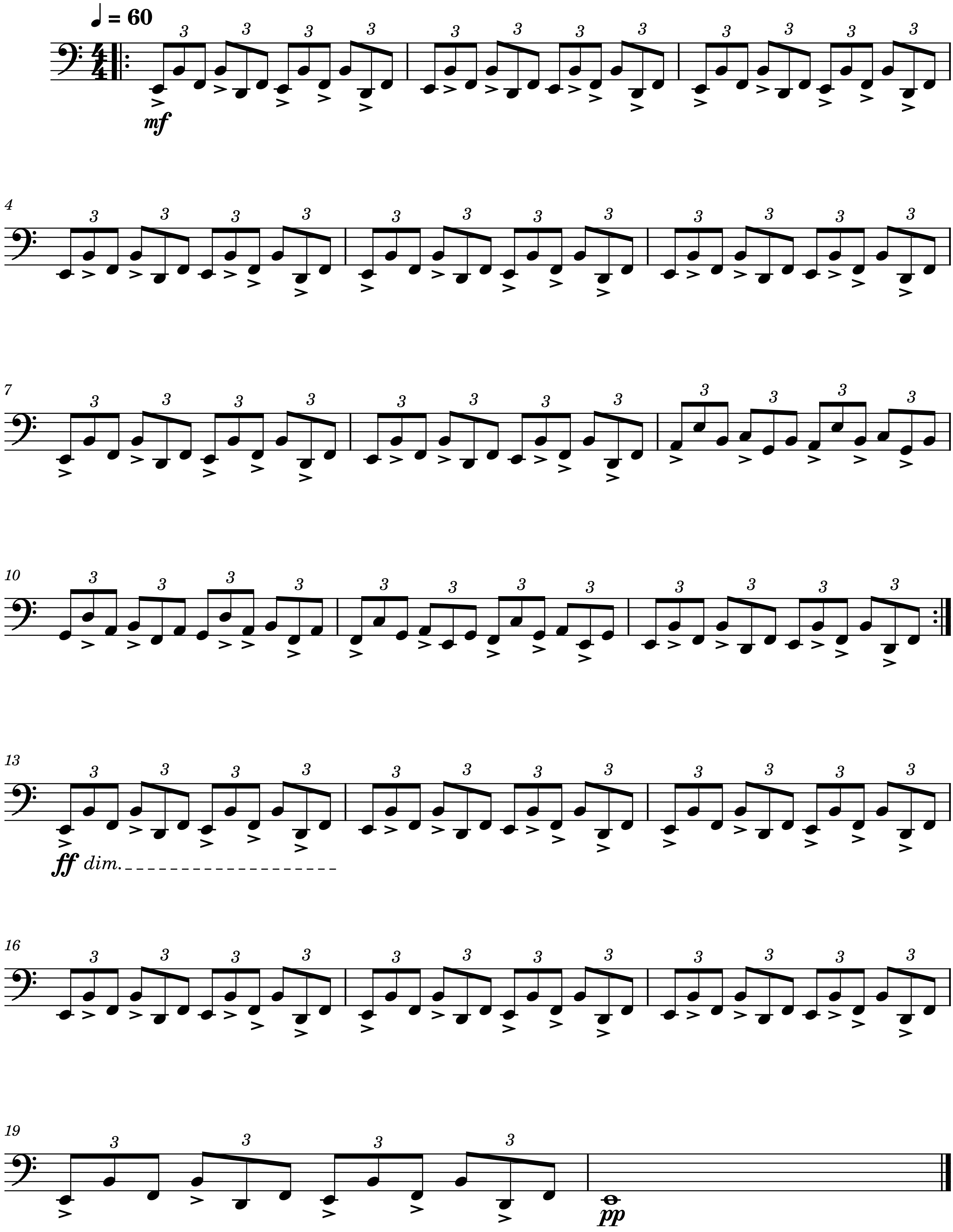
Lukas Fleischhacker

Four as Two

Voice nº3

Lukas Fleischhacker

Four as Two

Voice 4
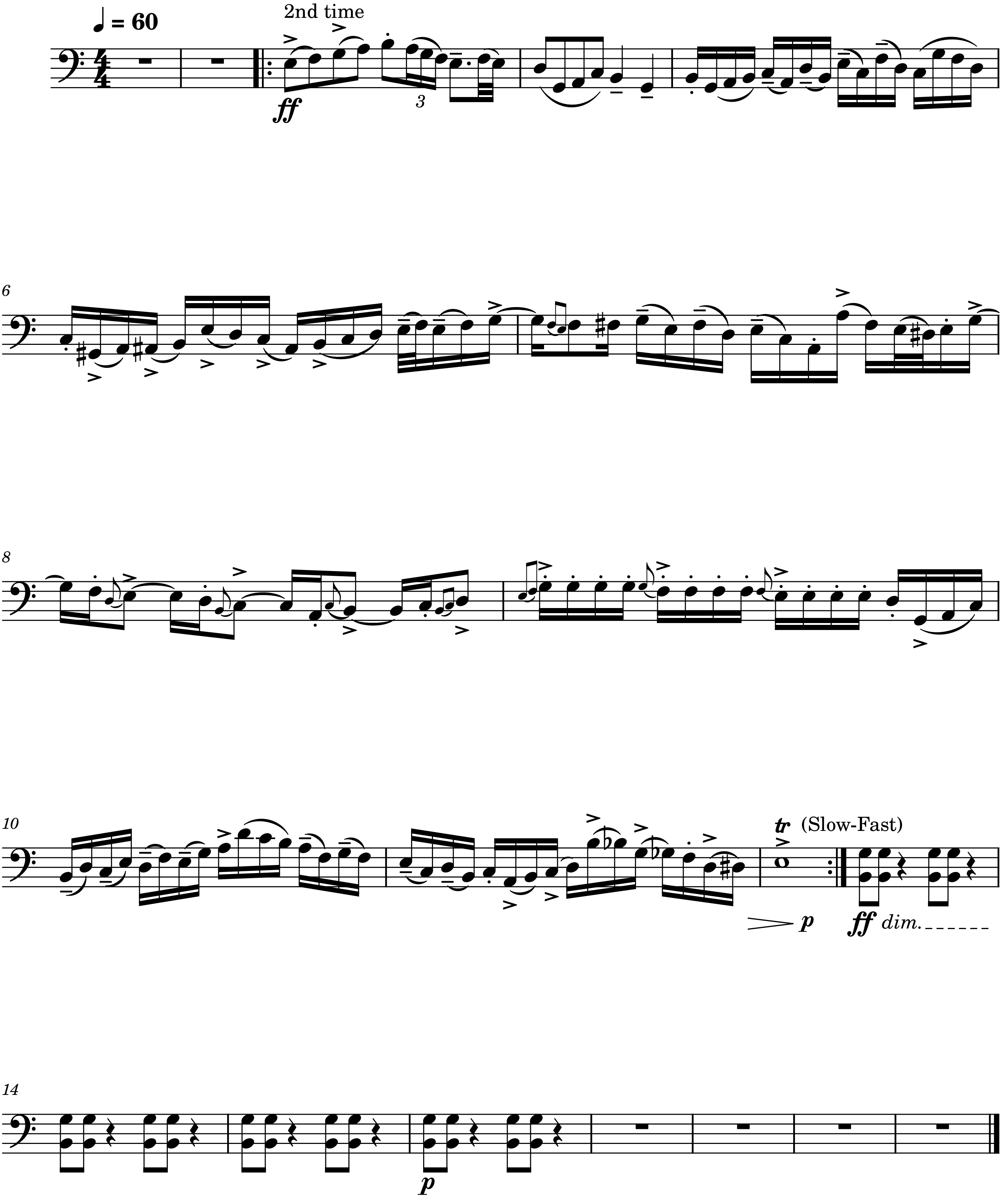
Lukas Fleischhacker

